

dostavení se periody. Vzhledem k tomuto lékařskému posudku a jím zjištěnému stupni bolesti má soud odvolací za to, že 750 Kč bolestného, přisouzených soudem první stolice, jest příliš mnoho a že jest přiměřeno 300 Kč, na které odvolací soud bolestné snížil, neboť poranění samo zhojilo se beze všech následků nejvýše ve 4 dnech a subjektivní bolesti, na které žalobkyně již dříve před tímto případem trpěla a jež se po tomto zranění jen stupňovaly jednak rozčilením, jednak přerušením periody, byly silné nejvýše po dobu 5 dnů. Jedná se tedy o určení bolestného za dobu nejvýše 9 dní a vzhledem na tuto dobu i na stupeň těchto bolestí i na životní nárok poškozené jest dle přesvědčení odvolacího soudu úplně přiměřeno bolestné 300 Kč.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolání nelze odepřítí úspěchu, neboť nebylo oprávněného důvodu ku snížení bolestného, jež určil soud první stolice. Soud odvolací měl při tom, jak z odůvodnění jeho rozsudku lze poznati, na mysli jednak nižší životní míru žalobkyně, jednak i okolnost, že šlo prý o bolesti psychické. Hledisko první jest nepřipadno, ježto by vedlo k sociálnímu třídění, v právním nazírání zcela nepřipustnému, a k důsledkům, právní slušnosti se přičícím. Nesprávně uvádí odvolací soud v odůvodnění svého rozsudku dále, že při určení bolestného může býti hleděno pouze k bolestem fysickým, jež se dají dokázati změnami na těle poraněného, nikoli tedy k útrapám psychickým. Psychickým utrpením jsou pouze takové stavy, jež nejsou vyvolány přímo porušením zdraví a chorobným stavem, nýbrž vznikají ze vzdálenějších účinků poškození, působících na mysl jako př. zármutek, bezútěšnost, pokleslost mysli a pod.; bolení hlavy, závratě, mdloby a povšechná ochablost tělesná jsou však příznaky chorobného stavu a náležejí k utrpením tělesným, třeba se nedaly objektivně dokázati změnami na těle poškozeného. Byla-li žalobkyně již před tím churava, nemůže to býti při vyměření bolestného žalovanému počítáno k dobru, ježto tělesné poškození, které jí v tomto stavu způsobil, bylo pro žalobkyni tím citelnějším a přispělo tím spíše ku zvýšení a prodloužení jejího tělesného utrpení. Bolestné, jež žalobkyni přiznal odvolací soud, je tudíž se zřetelem na pokleslou kupní hodnotu peněz příliš nízké.

Čís. 5115.

Úraz pádem na schodech v době, kdy byly malovány. Malíř není zodpověden za úraz proto, že schody neposypal pískem nebo popelem. Zavinění poškozeného jest spatřovati v tom, že se vydal na cestu po kluzkých schodech, nešetře při tom náležitě opatrnosti.

(Rozh. ze dne 12. června 1925, Rv I 823/25.)

Žalobkyně sklouzla na schodech v době, kdy byly malovány, a poranila se. Žaloba proti malíři o náhradu škody byla zamítnuta s o u d y všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Dovolatelka spatřovala zavinění žalovaného v tom, že před vymalováním schodiště dal svými zaměstnanci jako malířský mistr seškrabovati se zdí starou maltu i s hlinkou, která úplně pokrývala schody a dlaždice v chodbách, a které žalovaný neodstranil, ani pískem neposypal, takže, poněvadž při pokračování v pracích byla navlhčena, tvořila mokrou a kluzkou hmotu a činila chůzi po schodech a po chodbách přímo nebezpečnou. Bylo však odvolacím soudem zjištěno, že při vyličené práci na domovních chodbách a schodech vytvářející se kluzkosti nelze zabrániti posypáváním chodeb a schodů pískem nebo popelem, leda že by byla nasypána silná vrstva, což se však nikdy neděje, že při práci samotné nelze zabrániti nahromadění hlínky na chodbách a schodech, a že chodec sám musí dávatí pozor, by neupadl. Podle §u 1299 obč. zák. odpovídati jest při jednáních, vyžadujících zvláštních znalostí, i za nedostatek pozornosti a znalosti, jež mají jenom odborníci. Toto pravidlo chce říci pouze, že taková jednání mají konati právě jenom znalci, a že uvedené nedostatky přičítány jsou jim za vinu. Pokud by se dovolatelka mínila dovolávati ochrany tohoto předpisu, je závažno, že se nikdy neděje, aby při zminěné práci nasypávána byla na kluzké chodby a schody silná vrstva písku nebo popele, že tedy musí býti spoléháno na obyčejnou pozornost chodců. Odvolací soud přičlenil k tomuto svému zjištění, opřenému o znalecký posudek, také svůj vlastní, na všeobecné známosti založený poznatek, že při provádění malby na chodbách a schodech není na tyto sypán popel nebo písek, a že by toto sypání nezabránilo kluzkosti, poněvadž při práci padá se stěn vždy nová a nová vrstva vlhké hlínky a barvy, takže chodby a schody, i když by posypáním pískem nebo popelem staly se drsnými a méně kluzkými, stanou se nově napařanou vrstvou zase kluzkými. Poněvadž není ani zákonitého předpisu, jenž by dovolatelkou postrádané ochranné opatření malířům při řečené práci nařizoval, poněvadž není ani obvyklo, taková opatření učiniti, nelze žalovanému s hlediska odborného konání jeho práce přičítati za zavinění, že kluzkých schodů a chodeb neposypal silnou vrstvou písku nebo popela. Ale pak ho nelze činiti zodpovědna ani s hlediska obyčejné pozornosti podle §u 1297 obč. zák. Byla-li chodba a schody tak kluzkými, že po nich chuze byla nemožna, bylo povinností majitele domu, v němž se úraz přihodil, by zastavil pasáž na schodech a chodbách, žalovanému nelze však přičítati za vinu, že se tak nestalo. Leč i na dovolatelce musí býti požadována obyčejná v §u 1297 obč. zák. uvedená pozornost a opatrnost, která jí měla kázati, by šla tak, aby nesklouzla, aby se po případě přidržela zábradlí, nebo, je-li tak nezkušená, že nedovede choditi po malířskou hlinkou zamazaných a kluzkých schodech, aby se na tuto pro ni nebezpečnou cestu nevydávala, zvláště když podle jejího tvrzení neběžela, tedy šla pomalu a přes to upadla, zničila si punčochy, silně poškodila šaty a pohmoždila si levé koleno. Vydała-li se, ač musila viděti, co se děje, přes to na tolik pro ni nebezpečnou cestu, jednala na vlastní vrub, nedbajíc opatrnosti a péče obyčejných schopností lidských, a proto sluší uznati, že si zavinila sama svůj úraz.